k celním sazbám na některé druhy obilí, — dále působnost v oboru ochrany spotřebitelů vůbec.

(5) Ustanovení předchozích odstavců nedotýkají se působnosti jiných ministerstev, pokud jim ve věcech, u nichž se v těchto odstavcích upravuje působnost, podle platných předpisů přísluší.

(6) Vyskytl-li by se vzhledem k ustanovením předchozích odstavců mezi ministerstvy spor o příslušnost, vymezí podrobněji příslušnost vláda nařízením.

(7) Vládní nařízení, uvedená v odstavcích 2 až 4, zachovávají i nadále povahu vládních nařízení.

§ 3.

(1) Předsednictvu ministerské rady přikazuje se sledování národohospodářských otázek k přípravě vládních rozhodnutí.

(2) Ustanovením předchozího odstavce se na působnosti ministerstev ničeho nemění.

§ 4.

Vláda určí, jak budou rozvrženy dosud nepoužité úvěrové položky kapitoly 18 „Agenda ministerstva pro zásobování lidu" státního rozpočtu k finančnímu zákonu pro rok 1933.

§ 5.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 15. srpna 1933. Lze však před tímto dnem provésti opatření, kterých zákon ku včasnému provedení vyžaduje již v době předchozí.

(2) Zákon provede předseda vlády, též jako ministr pověřený řízením ministerstva pro zásobování lidu, v dohodě s ministry financí, sociální péče, vnitra, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, průmyslu, obchodu a živností a zemědělství.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

143.

Zákon ze dne 12. července 1933,

kterým se prodlužuje lhůta k dosažení daňové výhody podle §§ 7 až 11 zákona o půjčce práce.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Daňoví dlužníci dosáhnou daňové výhody podle ustanovení §§ 7 až 11 zákona ze dne 21. března 1933, č. 48 Sb. z. a n., o půjčce práce, také po uplynutí upisovací lhůty, končící dnem 30. června 1933, jestliže podmínky pro dosažení takové výhody tam stanovené splní nejdéle do 15. listopadu 1933.

§ 2.

Tento zákon nabude účinnosti dnem vyhlášení a provede jej ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

144.

Vyhláška ministrů zahraničních věcí a spravedlnosti ze dne 23. června 1933

o rozšíření působnosti smlouvy mezi republikou Československou a Spojeným Královstvím Velké Britanie a Irska ze dne 11. listopadu 1924 o právní pomoci ve věcech občanských na území Jižní Rhodesie a o změnách v používání téže smlouvy o právní pomoci na území Ceylonu, na souostroví Tonga a na Maltě.

1. Vláda Jeho britského Veličenstva oznámila podle článku 14, odst. 2, smlouvy mezi republikou Československou a Spojeným Královstvím Velké Britanie a Irska ze dne 11. listopadu 1924 o právní pomoci ve věcech občanských, čís. 70 Sb. z. a n. z roku 1926, že si přeje rozšířiti působnost této smlouvy na území Jižní Rhodesie, a uvedla, že úřadem oprávněným přijímati dožádání o doručení soudních a mimosoudních spisů a o výkon právní pomoci ve věcech občanských bude registrar vysokého soudu (The Registrar of the High Court), Salisbury, Southern Rhodesie.

Přípisy určené tomuto úřadu a připojená dožádání jest sepsati v jazyku anglickém nebo opatřiti překladem v téže řeči.

Rozšíření působnosti citované smlouvy stalo se účinným dne 18. května 1933.

2. Podle sdělení britské vlády byl určen hlavní tajemník v Kolombu (The Chief Se-

cretary, The Secretariat, Colombo) na Ceyloně jako úřad oprávněný podle výše zmíněné smlouvy přijímati dožádání o doručení soudních a mimosoudních spisů a dožádání o výkon právní pomoci ve věcech občanských. Tato dožádání nebuďtež proto napříště zasílána úřadu uvedenému pod čís. 6 vyhlášky ze dne 10. května 1927, čís. 60 Sb. z. a n.

V jazykové úpravě dožádání nenastala změna.

3. Souostroví Tonga (čís. 38 vyhlášky čís. 60/1927 Sb. z. a n.) jest zařazeno do skupiny Západní Pacific (čís. 37 téže vyhlášky). Dožádání určená pro toto souostroví jest proto říditi na úřad uvedený u čís. 37 citované vyhlášky.

V jazykové úpravě dožádání nedošlo k změně.

4. Malta (čís. 1. vyhlášky ze dne 31. srpna 1927, čís. 140 Sb. z. a n.). Listiny určené pro záznam u soudů na Maltě jest sepsati neb opatřiti překladem v jazyku italském; jiná sdělení určená pro Maltu jest sepsati neb opatřiti překladem v jazyku anglickém.

Dr. Meissner v. r. Dr. Beneš v. r.

145.

Vyhláška ministra spravedlnosti ze dne 7. července 1933,

kterou se vyhlašuje znění zákona ze dne 30. května 1924, č. 124 Sb. z. a n., o změně příslušnosti trestních soudů a odpovědnosti za obsah tiskopisu ve věcech křivého obvinění, utrhání a urážek na cti.

Podle § 43, odst. 1 zákona ze dne 28. června 1933, č. 108 Sb. z. a n., o ochraně cti, vyhlašuji v příloze v nepřetržitém sledu paragrafů plné znění zákona č. 124/1924 Sb. z. a n., jak vyplývá ze změn provedených zákonem o ochraně cti.

Dr. Meissner v. r.

(Příloha vyhlášky č. 145/1933 Sb. z. a n.)

Zákon ze dne 30. května 1924, č. 124 Sb. z. a n., o změně příslušnosti trestních soudů a odpovědnosti za obsah tiskopisů ve věcech křivého obvinění, utrhání a urážek na cti.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Byl-li obsahem periodického tiskopisu spáchán zločin křivého obvinění podle § 209 trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., § 514 vojenského trestního zákona ze dne 15. ledna 1855, č. 19 ř. z., zločin nebo přečin křivého obvinění podle §§ 227 a 229 trestního zákona čl. V/1878 nebo přečin trestný podle §§ 1 až 4 zákona ze dne 28. června 1933, č. 108 Sb. z. a n., o ochraně cti, platí o trestní odpovědnosti za obsah ustanovení zákonů trestních, pokud v tomto zákoně není jinak ustanoveno.

(2) Může-li býti původce nebo, je-li jich více, aspoň jeden z nich ihned stíhán a postaven před tuzemský soud, lze z osob, jež spolupůsobily při redakci, vydání, tisku nebo při obvyklém rozšiřování tiskopisu, nejsou-li původci, stíhati jedině odpovědného redaktora. Toto ustanovení platí i, odpadla-li překážka, aby byl původce stíhán nebo postaven před tuzemský soud, aspoň do vynesení rozsudku první stolice.

(3) Původcem je, kdo proto, aby urážlivá zpráva byla uveřejněna tiskem, 1. zprávu sepsal, 2. v tom obsahu, jak byla uveřejněna, ji objednal, 3. nejsa redaktorem periodického tiskopisu, uveřejnění v tomto tiskopisu nařídil, nebo 4. dal informace v takové zprávě použité, pokud zpráva souhlasí s informací.

(4) Tam, kde zákon mluví o zprávě, rozumí se tím obsah tiskopisu (odstavec 1) vůbec.

§ 2.

(1) Pochází-li zpráva, jejímž obsahem byl spáchán některý z činů uvedených v § 1, od státního úřadu a je-li věrně, jak úřadem byla vydána, otištěna a pramen uveden, nelze pro její obsah stíhati osoby, jež spolupůsobily při redakci, vydání, tisku nebo při obvyklém rozšiřování tiskopisu, nejsou-li původci.

(2) Úřad, jenž vydal takovou zprávu, je povinen na žádost uraženého všem periodickým tiskopisům, jimž ji zaslal, oznámiti, v čem byla nesprávnou, rovněž periodickým tiskopisům, které, jak uražený osvědčil, zprávu tu o své